

nišką karšinčių gyvenamosios patalpos pavadinimą *prýšinė* vartoja pietų žemaičiai: *Sūnus marčią parsivedė – mas prýšinė[je] gyvenam* Grd (LKŽ X 696). Tokios pat reikšmės žodis *priešininkas* vartojamas ir ne žemaičio rašytojo Vaižganto kūriniuose: *Sau gi išsiimsiąs iš sūnaus gerą išimtinę ir ponu sau gyvensiąs priešinink e* LKŽ X 698. Savo žodyne šį žodį pateikia ir A. Juška: „Antras galas rūmo vadinas priešininkas, kur stov šeimyna“. Čia jau kita reikšmė – „samdinių kambarys, šeimyninė“. Šiaurės ir vakarų žemaičiams dar žinomas žodis *prýšininkis* „priebutis, prieangis“.

Atskirai paminėsime dar porą aukštaičių tarmėje vartojamų pavadinimų: *priešinė, priešinė*. Lietvių kalbos žodyne viena pateiktų žodžio *priešinė* reikšmių – „namas, troba“ X 695. „Tautoje ir žodyje“ yra K. Būgos paskelbtas A. Kosarzevskio rankraščiuose rastas nežinomo dialektologo žemaitiškų-lietuviškų žodžių sąrašas. Viena jo eilutė tokia: „Priešinė – gryčia“. Jei čia žemaičių žodis, tai turėtų būti *prýšinė*, ne *priešinė*. K. Būga, remdamasis šiuo sąrašu, „Kalboje ir senovėje“ teigia: „Žemaičių priešinė esanti tas pat, kas ir aukštaičių gryčia ir pirkia“ II 48. Iš čia „Lietvių kalbos žodyne“ atsirado anksčiau minėtoji *priešinės* reikšmė. K. Būga jokiu būdu taip nemanė. Jis kėlė klausimą, ar gali *priešinė* reikšti *seklyčią*, kurią, kaip svetimybę, vienas kritikas Vaižganto raštuose pakeitės žodžiu *priešinė*. Valkininkuose vartojamas pasakymas *priešiniai* dantes „rodo, kad *priešinė* bus greičiau „передня“ [priemenė] nekaip seklyčia“, – rašo K. Būga (II 49).

Jokioje tarmėje šiuo žodžiu namas, troba nevardinami. Kad *priešinė* yra patalpos pavadinimas, abejonių nekyla. Sugretinimas „*priešinė – gryčia*“ nereiškia, kad gretinami du gyvenamojo namo pavadinimai. Lietvių tarmėse žodžiais *gryčià, tropà, pirkia* vardinami ne tik valstiečių gyvenamieji namai, bet ir jų svarbiausios patalpos. Štai dar vienas K. Būgos teiginys: „Šlājaus [gyvenamojo namo] yra šios dalys: 1) *gryčià* = žem. *tropà*, 2) *seklycià* = žem. *prýšininké* [dél šios gretybės K. Būga toje pačioje „*Kalboje ir senovėje*“ abejoja], 3) *pringis* = žem. *preimenė*“ (K. Būga. Rinktiniai raštai. V., 1959. T. 2. P. 316–317).

Ką reiškia aukštaičių *priešinė*? Kaip minėjome, pietų aukštaičiams – tai ge-rojo pirkios galo, svetainės pavadinimas. Be to, kai kuriems pietų aukštaičiams bei vakarų aukštaičiams kauniškiams šis žodis (kauniškiams ir *priešinė*) yra „priemenė ir patalpa kam pasidėti, kamara“, pvz.: *Priešinėj durys atdaros, ir varo vėjas Krok. Ko stovi priešinėje, eik į pirką!* Ig. *Išneškit kopūstus in priešinę, ba jau inrūgo Al.* Šiuosmet menkos bulvės – nė pusę *priešinės* nepripylém Vv (LKŽ X 696).

Ir dar pora giminiškų žodžių: *priešnė* „priebutis“ kartais vartojamas Alvite šalia pavadinimo *gōnkos* bei Kairiuose žinomas žodis *priešinys* „priemenė“ (LKA 39, 40).

Gražina Smalinskienė

FORMOS TEI KLAUSIMU

Žemaičių šnektose (Trýškiai, Eigišdžiai, Raudénai, Papilė, Akménė, Kežmė, Ūžventis, Pāvandenė, Šaukėnai, Padubysys, Pāšilė, Váiguva) yra užfiksuota forma *tei* „tai“ (parod. įvardis, galintis jungti ir sakinio dalis ar sakinius). Pvz.: *t'ei*

pas'ut' i n vākā „tai pasiutę vaikai“ (Raudėnai); dābā: t¹eī, m¹ē.ršt „dabar tai miršta“ (Užventis, DūnŽ); a t¹ēi tāp, a t¹ēi tūoksā̄ ēs¹i „ar tai taip, ar tai toksai esi“ (Papilė); g¹ēr¹i vaikā̄ / t¹eī. g¹ērā̄ / uo je kuokl¹i rūpuž¹es / t¹eī. g¹ēr¹aū v¹isā̄ n¹ēr¹eī.k „geri vaikai, tai gerai, o jei kokie rupūžės, tai geriau visai nereikia“ (Kuršėnai, DūnŽ), t¹ēi tu n¹ēis¹i (Pāsilė), t¹ēi bō.va l¹i.nks¹m¹ē láikā̄ / t¹ēi šuokūom (Trýškiai), t¹ēi. būs d¹id¹el¹i d¹īva / ka n¹eb¹g¹ē.rs s¹v¹fec (Kūrtuvėnai) ir t. t.

Tai yra vienų žemaičių šnektų faktai. A. Valeckienės tokį įvardžių ir jungtukų randama senuosiuse raštuose, ypač Chilinsko biblijoje, vakarų aukštaičių šnektose visoje panemunėje (Valeckienė, 1977, 62, 69; Valeckienė, 1984, 216) nepamatuotai, gal tikta galimi iš varniškio Vaišnoro „Margaritos teologiškos“. Chilinsko biblijos vertimo *tey* ištrauktas iš visos fonetinės sistemos, plg. ten *pateysimo* „pataisymo“ Ch¹347, *pateykuney* „pataikūnai“ Ch¹ 334, *waykej* „vaikai“ Ch¹302, 361, *tejs* „tais“ Ch¹ 237, 349, *ilgey* „ilgai“ Ch¹360, 370, *dienej* „dienai“ Ch¹193, plg. dar *grežus* „gražus“ Ch¹355 ir t. t. Tai susiję su pietų aukštaičių (vakarų dzūkų) dvibalsio *ai* pirmojo sando redukcija, ir dabar pastebima tose ar netolimose šnektose: *maišāi* „maišai“, *rəi.kšt'ē*. „raikštė“ Drūskininkai, *vəikə̄i* „vaikai“ Veisiejāi ir t. t. Pasitaiko ten ir *ai* keitimo dvibalsiu *ei*: *be'ikc* „baigtis“, *d'eirt'cas* „dairyti“ ir kt.

Vakarų aukštaičių ir net Ežvilko, Gaūrės *teī* yra *teip* variantas, nukritus prie balsui *p*: *t¹eī. n'egal'ù* / *t¹eī. n'es'v'eikà* / *ka vōs kójes pàv'elku* VI, *tai t¹ei iž'dīr'k'e'* / *tai t¹ei pas'ut'e'* / *ka t¹ig dūok tō'k'us ir vā.l!g'i:t n'edúok* Jd; *tā̄ vāika ji t¹ēi i tarač'k'ina v'isur su sāv'im* Jrb (E. Grinaveckienės užr.); *kas t¹ē̄ s'iēks t¹ei to'l'i* Vdžg; *t¹eī. sā'k'i / aš t¹ik pā.rsakau* VI; *š'it'ei s'it'ei / vai.kai / t¹eī. ir ž'inut / kai ž'v'ir'b'l'eī* Jd ir t. t. Tokių pavyzdžių yra pateikęs K. Jurkšaitis savo tautosakos užrašuose ir Prūsų Lietuvos: *Kasydamas galvą dūmojo šiai' ir teī*, *ką dabar reiktų daryt* Jrk 70.

Iš kur atsirado šis žemaičių *teī*? (Aukštaičių dalelytė yra iš *teip*, nukritus *p*, kaip ir *v'isāi* „visaip“ Jrb, VI, Jd ir kt., *šiaī* „šiaip“ Jd, *š'it'ei* „šitaip“ Jd, Vdžg.) A. Valeckienė tvirtina, kad *tei* atsiradęs iš *teip* (Valeckienė, 1984, 219). Galima tik pasakyti, kad daugelyje šnektų, kur ta įvardinė forma *tei* vartojama, sakoma tik *tāp* Akm, Rdn, Pp, Krš, Krtv, Užv. Vidinė šnektų sistema neleidžia taip tvirtinti.

Tą dalyką reikėtų aiškinti visai kitaip, pagal tų šnektų fonetinę sistemą. Šiose visose šnektose yra nemažai žodžių, neturinčių tvirtesnių ryšių su giminingais žodžiais, šaknimis, kur *ai* yra pakeistas dvibalsiu *ei* (kartais tai būna naujas šnektoms, iš bendrinės kalbos atėjęs žodis). Pvz.: *d¹ein'ū* „dainuoja“ Krš (*d¹ein'ū* Pvn), *d¹ein'-uškà* Krš „dainuška“ (*d¹ein'øškà* Eig, Ub, Rdn), *g¹eī.žūs* „gaižus“ Krš (*g¹eī.žōs* Vds, Rdn), *ž'ē.ip̄* „žaibas“ Krš, *ž'eibū't'i* „žaibuoti“ Krš (*ž'eibū't'ē* Vkšn, Pvn), *pàveī.žūs* Vrp (nors *vāī.žūs*), *p'ē.it'v'iet'i:s* „peikėtis“ Vds (kitur *pá.it'v'iet'i:s* || *pá.it'-v'iet'i:s*), gal *reī.bul'w* Krš (*r'ēibol'ū* Pvn ir kt.), *gr'eib'f'i:t'ē* „graibyti“ Rdn, Trš (*gr'eib'f'i:t'ē* Krš, Šauk), *t'r'ein'ijè* „ratų dalis“ Krš (šalia dažnesnio *trahn'ijè* Krš), plg. dar *ž'eit's't'i* nj. „žaisti“ Krš, Krtv, Šauk (*ž'ēis't'e* Rdn, Trš: *vākā̄. ž'ēid gràž'ē* Pp), *eikš't'iē* nj. „aikštė“ Krš; *ž'eī.zdà* nj. „žaizda“ Krš ir kt. Atkreiptinas dėmesys į *ai* || *ei* kaitaliojimąsi kokių žodžių variantuose: *kaip't'i* || *k'eip't'i*, *išvaizda* || *išveizda* || *ž'v'eiza*, *knaibā̄.s'i:t'i* || *kn'eibā̄.s'i:t'i*, *laī* (reč.) || *l'eī* (džn.) „tegu“, *pādraikūs* || *pādr'eikūs* „kuris draikosi“, *pakrā.imu* || *pakr'ē.imu* „išsklidu“, *švā.ipa* ||

s'v'ē.ipa (Luōkė) ir kt. Plg. dar *tarnā.ut¹i* (*tarnā.ut¹ę*) || *t'ernā.utę* (*t'ernā.ut¹ę*), *tā.rnc* (bet dgs. kilm. *t'ērnūn* „tarnų“).

Toks *ai* || *ei* įvairavimas tam tikruose žodžiuose bus priežastis atsirasti ir įvardžių formai (jungtukui) *t'ei*. Tai gali būti ir kiek senesnis faktas (plg. MT kai kuriuos faktus).

Forma *tai* šnektose aiškiai nebuvo siejama su *tas* (ypač žemaičiuose, kur apnyko vad. bevardė giminė, jų formos), todėl dvibalsis *ai* buvo pakeistas *ei*, jis net nebuvo suvienbalsintas pagal šnektų dėsnius. Sieti su *teip* neleidžia šnektų sistemo, leksikos vartojimo faktai. Tai dar patvirtina ir kartais greta vartojama forma *tai* DūnŽ 544 ir dalelytės *š'ita* || *šētā* „šitai, šta“ *tatā* „tatai“, *uštatā* || *oštatā* „užtatai“, *tiktā* || *tēktā* „tikta“. Todėl žodžių ir žodelių atsradimą aiškinti reikia šnektų vidiniais dėsniais, niuansais, ne atsitiktinių, skirtingose tarmėse vartojamų žodžių panašumu.

LITERATŪRA

Valeckienė A. Forma *tai* ir jos variantai lietuvių kalbos tarmėse // Lietuvių kalbotyros klaušimai. V., 1977. T. 17. P. 55–74.

Valeckienė A. Lietuvių kalbos gramatinė sistema. V., 1984.
Santrumpos kaip LKŽ.

Vytautas Vitkauskas